

Bemærkninger til forslaget

Hovedformålet med vedtagelsen af lov nr. 379 af 18. maj 1994 om optikere m.v. var at øge forbrugernes sikkerhed og service på området ved indførelsen af en lovmæssigt fastsat autorisationsordning for optikere. Autorisation til at virke som optiker kan ifølge loven kun opnås af den, der har bestået en uddannelse for optikere, der er godkendt af Undervisningsministeriet. Herudover hjemler loven mulighed for, at følgende persongrupper varigt kan virke som optikere:

- 1) Personer, der i mindst 5 år forud for den 1. januar 1954 og siden har været beskæftiget som optiker,
- 2) personer, som forud for 1954 har påbegyndt og gennemført en lærlingeuddannelse som urmager og optiker eller som urmager, hvori der var indeholdt oplæring i optik, og som siden 1. juli 1977 i overvejende grad har været beskæftiget som optiker, samt
- 3) personer, der før 1977 har gennemført en lærlingeuddannelse som urmager og siden i overvejende grad har været beskæftiget som optiker.

Ifølge lovforslagets bemærkninger ville det ikke være rimeligt at give yderligere dispensation til, at urmageruddannede varigt kan virke som optiker, efter at de første efg-uddannelser for både urmagere og optikere slog igennem pr. 1. juli 1977.

I forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 379 af 18. maj 1994 om optikere m.v. fik en gruppe på maksimalt 32 personer, der ikke opfyldte betingelserne for at få en varig autorisation, derfor alene en tidsbegrænset autorisation til at virke som optiker i 5 år. Denne tidsbegrænsede autorisation udløb den 31. oktober 1999. Hensigten med at meddele denne midlertidige dispensation på 5 år var at give de pågældende urmager mulighed for at efteruddanne sig, så varig autorisation kunne opnås, subsidiært at ansætte en autoriseret optiker, hvorefter de pågældende kunne arbejde

som dennes medhjælp eller sælge deres forretninger. Det har imidlertid ikke været muligt for denne lille »restgruppe« at tage den efteruddannelse, der er blevet krævet for at opnå varig autorisation, idet dette har krævet, at de pågældende var på skolebænken i 2½ år i dagtimerne, hvilket betød, at de ikke samtidig kunne passe deres forretning.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at det ikke er rimeligt at udelukke denne lille gruppe, der har mange års erfaring som optikere, fra at opnå varig autorisation som optiker, idet der ikke er sundhedsfaglige problemer forbundet med deres virke. I bemærkningerne til lovforslaget (L 135 fra folketingsåret 1993-94, jf. Folketingstidende 1993-94, tillæg A side 5239) anføres således: »Set fra et skadessynspunkt er behovet for en autorisationsordning for (almindelige) optikere derimod ikke specielt stort. Men hensynet til forbrugers muligheden for også at kunne identificere personer med den fornødne uddannelse på området taler for også at fastsætte en autorisationsordning for denne gruppe.«

Hensigten med dette beslutningsforslag er at sikre en vis proportionalitet og rimelighed for denne lille gruppe, der ønsker at fortsætte med det arbejde, de har udført i over 15 år. Det er forslagsstillernes opfattelse, at det ikke af hensyn til servicen over for forbrugerne kan forsvares at nægte denne lille gruppe mulighed for fortsat at virke inden for deres branche. Et sådant vidtgående indgreb kræver efter forslagsstillernes opfattelse, at der er en sundhedsfaglig begrundelse herfor.

Forslagsstillerne finder imidlertid, at det bør overvejes at etablere nogle grundlæggende kurser om optik, der tidsmæssigt placeres, så de pågældende optikere har mulighed for at deltage. Disse kurser bør ikke afsluttes med en eksamen, men der bør være mødepligt.